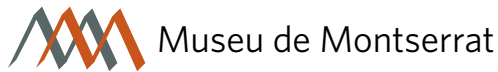

Andrea Torres Balaguer

el silenci de les magranes

Museu de Montserrat

Del 7 de juliol a l'11 de novembre de 2018

L'obra d'Andrea Torres és un parany perfectament orquestrat. És una obra volgudament proporcionada i atractiva que, com si es tractés d'una tela d'aranya, ens envolta d'un món tan misteriós com suggeridor, aparentment quotidià però alhora inquietant, bell però terrible al mateix temps. L'aparença amable de les seves fotografies ens obre les portes del misteri i ens apropa, des del símbol i la poètica, a alguns dels eixos principals de la seva obra: el límit de la significació, la fina línia que separa la realitat de la ficció, la feminitat o bé la pròpia identitat.

Entre els somnis i el surrealisme

L'obra d'Andrea Torres Balaguer (Barcelona, 1990) està influïda pels somnis i el surrealisme. Explora la relació entre feminitat i natura a través del simbolisme i la tècnica de la transcripció dels somnis. Inspirades per referències del realisme màgic i de la teoria de la psicoanàlisi, les seves imatges experimenten amb el conscient i el subconscient. Pensant en el concepte d'escena-acció, l'artista crea obres que suggereixen relats i convida l'espectador a interpretar-les, procurant experimentar amb els límits entre la realitat i la ficció.

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, la jove fotògrafa compta amb nombroses exposicions a Barcelona, Ma-

Acompanyen aquestes fotografies fragments d'alguns dels seus principals referents literaris que volen evocar el significat profund del seu treball, aproximar-nos a la seva lectura i comprensió. Traspassat el llinard d'aquesta porta, res és realment allò que aparentment sembla. Objectes humils -una tassa, una magrana o bé una flor- s'omplen de sentit i ens obliguen a oblidar la bellesa evident de les seves formes. Tot es conjura en una mirada, una presència sense rostres i el silenci de les magranes.

drid, París, Londres i Nova York. L'any 2014 realitza la seva primera exposició individual després de guanyar el I Premi de Nous Talents de la Galeria Artevistas. L'any 2015 i 2017 fou finalista dels reconeguts Sony World Photography Awards. La seva obra forma part de prestigioses col·leccions com el Patrimoni Artístic de la Universitat de Barcelona, la col·lecció de la Fundació Vila Casas i de la Fundació Bassat.

L'any 2017 va ser una de les joves revelacions del París Photo. Actualment la representen la Galeria Miquel Alzueta de Barcelona, In Camera Galerie de París i Qlick Editions d'Amsterdam.

*Los largos siglos de la vigilia humana han colmado la luna
de antiguo llanto. Mírala. Es tu espejo.*

J. L. Borges

*Veus coses i dius "per què?" Però jo somio coses
que no han estat mai i em dic "per què no?"*

George Bernard Shaw

*Tanca els ulls corporis per poder veure amb els ulls de l'esperit,
i fes sorgir a la llum del dia allò que has vist a les tenebres.*

Caspar David Friedrich

*Tot el que veiem amaga una altra cosa, sempre volem veure allò
que s'amaga rere el que veiem.*

René Magritte

*Me hago un espacio, un lugar donde perderme
sólo un poco, lo justo
para sentir brotar el ser en cada forma,
para asomarme al círculo voraz sin deshacerme,
lo justo
para dejar de ser yo el velo de mis ojos.*

Chantal Maillard

*No debemos olvidar que lo que el espejo nos ofrece
no es otra cosa que la imagen más fiel y al mismo tiempo
más extraña de nuestra propia realidad.*

Ana María Matute